

og for sig ikke tillagde Spørgsmaalet nogen stor praktisk Betydning, idet jeg mente, ligesom jeg ogsaa i dette Øjeblik mener, at hvad enten man sætter Bestemmelsen ind eller ikke, vil man i Praxis nok vide at indrette sig paa den Maade, man anser for rigtig og naturlig. Men da der viste sig ikke saa liden Stemning for paa dette Punkt at følge Mindretallet, og da der — jeg kan gærne sige mærkeligt nok — har rejst sig en ikke ringe Bevægelse paa dette Punkt ogsaa udenfor denne Sal, have vi i Udvalget taget under Overvejelse, om man ikke paa dette Punkt burde komme Mindretallet i Møde og gøre en Forandring i § 96, der kunde være stiftet til at fjerne den Frygt, som er kommen til Orde gennem Mindretallets Forslag, Frygten for, at Mandstabet skulde kunne blive forurettet, ved at man optog en Bestemmelse, hvortil der ikke findes noget Sidestykke i den nuværende Lov af 1866. Resultatet er blevet det, at hele Udvalget, som det ærede Ting vil se, har forenet sig om Forandring i § 96, en lille Tilføining i første Stykke og Udeladelse af det andet Stykke. Man haaber derved, at man har tilvejebragt Enighed ikke blot i Udvalget, men ogsaa i Folketinget og paa Rigsdagen, og fjernet de Bekymringer, som den tidligere Affattelse har fremkaldt. Jeg tør maasse føje til, at jeg for mit Vedkommende saa meget mindre har fundet Betænelighed ved at gaa med til denne Forandring i § 96, som jeg har faaet fuld Bekræftelse paa Rigtigheden af den Mening, som jeg allerede udtalte ved anden Behandling, den nemlig, at Spørgsmaalet ikke har nogen virkelig praktisk Betydning, og navnlig ikke har nogen stor praktisk Betydning for det store Selskab, til hvilket der blev henpeget her i Salen, og mod hvilket der uden for Salen er fremkommet Angreb, som efter min Overbevisning, og efter hvad jeg har haft Lejlighed til at undersøge, maa siges at have været meget ubeføjede. Jeg siger naturligvis til „Det forenede Dampstibs-selskab“. Jeg er i Besiddelse af meget detaljerede Oplysninger desangaaende. Jeg har liggende for mig Lister over samtlige de 107 Skibe, der tilhøre det forenede Dampstibsselskab, med Opgivelse af Dæksfolk og Fyrbødere paa hvert enkelt af Skibene og nøjagtig Angivelse for hvert Skib af, hvad der er betalt de paagældende Matroser navnlig i Overarbejdspenge. Det er maasse noget, det kan interessere at høre, at i Maret 1891, altsaa det sidste Aar, er der i Overarbejdspenge til Dæksfolk og Maskinfolk blevet udbetalt over 60,000 Kr. Deraf falder henved $\frac{1}{2}$ paa de saakaldte Kreaturpenge. Det er

de Skibe, der udføre Kreaturer. Det er 15 Skibe, som ere beskæftigede dermed, og til Mandstabet paa disse 15 Skibe er der altsaa i Overarbejdspenge, nemlig for at føre Dyrene om Bord og fra Borde, betalt i afvigte Aar mellem 19 og 20,000 Kr., i tidligere Aar endog ogsaa derover. Der er paa disse Kreatur-skibe ialt ansat 167 Mand, og Resultatet er altsaa, at hver Mand i Overarbejdspenge har faaet om Aaret ca. 120 Kr., snarere lidt over end under. Hvad i øvrigt dette Spørgsmaal om Betalingen af Kreaturpenge eller Overarbejdspenge angaar, er det oplyst, at man altid følger som fast Regel og har gjort det siden 1866, at der betales ekstra for Overarbejde til samtlige Folk, altsaa Søfolk og Maskinfolk, og vel at mærke, man gør det ikke blot for Ekstraarbejde om Søndagen, men ogsaa for Ekstraarbejde de Søndage; for alt Arbejde, der præsteres efter Kl. 6 Eftermiddag, saa de paagældende Folk Ekstrabetaling. I Kreaturbaadene, siges der, arbejdes der aldrig med Losning eller Ladning om Søndagen. Det er altsaa for Ekstraarbejde med Kreaturers Føen om Bord og fra Borde de Søndage, at Mandstabet paa de 15 Skibe faa ekstra dette Beløb af henved 20,000 Kr. Paa Drefundsbaadene, der som bekendt sejle lige saa godt Søndagene som Hverdagene, tages der aldrig egentligt Gods om Bord om Søndagen, men kun Kreaturer, Mælk, Fisk og let fordærlige Varer. For Arbejdet med Kreaturer faar Besætningen særlig Betaling i Kreaturpengene, og Indladningen og Losningen af Gods besørjes af Folk i Land, uden at Besætningen har noget dermed at gøre. Hvad i øvrigt Skibe i indenrigsk Fart angaar, gælder det samme, og i udenrigsk Fart faa Folkene for hver Time Losningsarbejde Søndag Morgen 33 Ore, og det samme gælder paa Hverdage for Arbejde efter Kl. 6 Eftermiddag. Der gøres kun Undtagelser fra denne Regel for nogle ganske faa Skibe, jeg tror tre, i særlige Kuster, nemlig paa Island, fra Frederikshavn til Norge og fra Stettin til Gøteborg, men det er ikke saaledes at forstaa, at Folkene der ikke faa noget. Tværtimod ifølge et specielt Arrangement faa de nok saa meget betalt der som paa andre Skibe. Det er særlig oplyst, at paa Dampstibet „Laura“, hvor der er 8 Dæksfolk, fik Folkene i 1891 udbetalt ialt 1,015 Kr. 8 Ore. Det vil ses, at fordelt paa 8 Dæksfolk bliver det omtrent 120 Kr., som jeg nævnte, til hver.

Jeg skal endnu kun tilføje, at medens altsaa af de over 60,000 Kroner, der ere udbetalte i Overarbejde, henved 20,000 falde paa Kreaturpenge og noget over 40,000,